

مقاله ۱

قرنطینه نشان داد خانواده هسته‌ای چقدر ناکارآمد است

احتمالاً هیچ چیز به اندازه وقت‌گذرانی اجباری در خانه، تصور آرمانی ما از خانواده را تخریب نمی‌کند.

«خانواده هسته‌ای به‌طور روزافزونی به شکل غالب خانواده در زندگی شهری تبدیل شده است. پدر و مادر و فرزندان، در خانه‌ای مستقل و دنیایی خصوصی، با آرامش و سکوت و بدون دخالت‌ها و مزاحمت‌های دیگران، اما ناگهان با شروع دوران قرنطینه و قطع پیوندهای معمول ما با دیگران، کانون گرم خانواده چهره دیگری را به ما نشان داد: بچه‌هایی که دیگر نمی‌شد تحملشان کرد، احساس خفقان آور گیرافتادن در خانه‌هایی کوچک و رنج تنهایی و انزوا.»

این مطلب را ربکا اونیون^۱ نویسنده و روزنامه‌نگار بریتانیایی نوشته و در تاریخ ۲۳ مارس ۲۰۲۰ با عنوان «The Nuclear Family Is Not Enough» در وبسایت اسلیت منتشر کرده است. وبسایت «ترجمان» هم در تاریخ ۱۵ تیر ۱۳۹۹ ترجمه آن را به قلم مهدی صادقی، با عنوان «قرنطینه نشان داد خانواده هسته‌ای چقدر ناکارآمد است» منتشر کرد.^۲

مقاله ۲

آموزش مجازی شوخی تلخی است

فرزندم نمی‌تواند از پس آموزش مجازی بر بیاید؛ من هم همینطور

«بچه‌های نسل امروز را به‌درستی بومی دیجیتال می‌نامند. آن‌ها در میان اسکرین‌ها به دنیا آمده‌اند و بزرگ شده‌اند. هر چقدر شبکه‌های اجتماعی و هیاهوی دنیای مجازی برای ما بزرگترها جدید و غریب است، برای آن‌ها طبیعی و عادی است. اما شرایط جدید، آن‌ها را گرفتار وضعیت تازه‌ای کرده است. اگر تا قبل از این روی گوشی انیمیشن می‌دیدند یا با پدر بزرگ و مادر بزرگشان تماس تصویری می‌گرفته‌اند، حالا مجبورند ساعت‌ها ساکت و گوش‌به‌فرمان به معلم‌هایشان نگاه کنند. پس حق دارند خشمگین باشند و فریاد بکشند.»

این مطلب را امیلی گلد^۱ رمان‌نویس، ویراستار و بلاگر آمریکایی، نوشته و در تاریخ ۱۸ اگوست ۲۰۲۰ با عنوان «Remote Learning Is a Bad Joke» در وبسایت «آتلانتیک» منتشر شده است. وبسایت ترجمان آن را در تاریخ ۱۷ شهریور ۱۳۹۹ با عنوان «آموزش مجازی شوخی تلخی است» و ترجمه فاطمه زلیکانی منتشر کرده است.^۲

تهیه و تنظیم: حسین غفاری

رسانه یا والدین دیگر
(تربیت فرزند در عصر رسانه)
نویسنده: ابراهیم مهرانی
انتشارات: فهم
چاپ اول: ۱۳۹۶

فرزندت را فالو کن
(مهارت‌های تربیت فرزند در عصر رسانه)
نویسنده: سلمان هاشمیان
انتشارات: مهرستان
چاپ اول: ۱۳۹۹

با ظهور رسانه‌های گوناگون در عرصه زندگی بشری، اغلب افراد اعم از والدین و فرزندان بیشتر وقت خود را در اختیار رسانه‌ها قرار می‌دهند. به این ترتیب، گویی نقش تربیتی والدین و خانواده بر عهده این رسانه‌ها قرار گرفته است.

در این کتاب، پس از بررسی نقش خانواده در تربیت فرزند از منظر اسلام، به بیان شرایط فعلی خانواده پرداخته شده است و در ادامه، برخی از علل نقش‌آفرینی رسانه‌ها در تربیت فرزندان امروز مطرح می‌شود. در پایان، راهکارهایی برای مواجهه فعال با رسانه‌ها و نحوه رفتار مناسب با فرزندان در این دوران ارائه می‌شوند.

واقعیت این است که در جامعه امروزی، با نوعی سونامی از جنس رسانه مواجهیم. با چشمانی نگران به فرزند رسانه‌ای خود می‌نگریم. مشکلات را می‌بینیم، اما برای رفع آن‌ها راهکار نداریم. چگونه می‌توان رسانه را، با آن همه جذابیت سحرکننده، در خانواده مدیریت کرد؟

چطور می‌توان بچه‌ها را در مقابل پیام‌های رسانه‌ای واکنش‌ناپذیر و مقاوم کرد؟ راهکارهای جایگزین کاهش وابستگی بچه‌ها به رسانه‌ها و فضای مجازی چیستند؟

کتاب «فرزندت را فالو کن» تلاشی برای پاسخ به این دغدغه‌هاست.